

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

Ἐτ. προπ. Συνδρ. Δρ. ν. ἀρ. 5. | Συντάκ. καὶ Ἐκδότης Ἰωάννης | Ἀνταλλάσ. με κάθε Ἐφημερ.
Γρ.δδ. «Σεβαστιανού» ἀρ. 1318 | Μ. Κ. Ρέσσοσ Δικηγόροσ. | ἢ καὶ Περιοδικόν Σύγγραμμα.

Η ΠΡΟΣΓΙΓΟΜΕΝΗ ΤΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΒΛΑΒΗ

Ἄφ' οὗ ἡ ἀσυνεσία καὶ ἀσυνηδαισία τῶν γάλλων δημοκρατικῶν Πολιτικῶν, προεξάρχοντοσ τοῦ αὐθάδουσ δολοπλόκου Σαιντ' Παιρ διὰ τῆσ παρ' ἐλπίδι ἐλευθεροκτόνου, ἐλληνοεθνικοιτοκτόνου εὐγλωττίας, πολιτικῆσ ἐνεργείασ καὶ ἀξιομνημενεύτου ἰστρικῆσ ἤδη καταστάσεσ διογωγῆσ τῶν ἐφανέρωσαν ἐν ὄλῳ τῷ ἀγνοῦντι ἀμητύῳ Κόσμῳ τῶν πολιτικῶν ραδιουργιῶν τῶν ὅτι ὀπισθεν τοῦ καλύπτοντοσ τὸν ναόν τῆσ πολιτικῆσ προσκηνίου ὑπάρχει κεκρυμμένη ἡ Ἀπάτη, ὁ Δόλοσ, ἡ Ἀτιμία, ἡ Δυπροσωπία, ἡ Προδοσία, καὶ τὸ ἀναίσχυντον ἰδιοτελέσ συμφέρον μετὰ τῶν ἰσχαριστικῶν Παισανίων καὶ Μιδίων κερδῶν του, τὰ ὅποια ὡσ διὰ μαγνητικῆσ ἐλξεωσ ἐκεῖ ἐφελκίουσι τοὺσ πλουτομανεῖσ φιλοδόξουσ θεσιθῆρασ παραβάτασ, καὶ ἐπιόρχουσ τῶν Ἀρχῶν τῶν δημοκρατικῶν καὶ αὐτοκρατορικῶν Πολιτικῶν ταρτούφοσ, ὅπωσ ἐν ἄκρῳ γελοῖα μυστικότητι φανερωμένη κατόπιν διὰ τῶν ποταπῶν ἔργων τῶν ἐν φιλαδέλφια, ἀγάπῃ καὶ ἀποσπᾶστω ὁμονία, ὡσ νὰ ἐσυνδιεζέγοντο χάριν διασκεδάσεωσ καὶ χαριεντισμοῦ μουτ hadiner εἰσ τὸ θέατρον ἢ τὴν Πλατείαν, ἐνεκα ἀπαραδιάστω ἀναποφεύκτου κοινωνικῆσ ἀνασκοπῆσ, καὶ ἀβροφροσύνησ ἰδίᾳ τῶν πεπολιτισμενων Λαῶν, οἵτινεσ ἐν ἀνέχονται οὔτε καταδέχονται ἐνεκα ἑτεροφρονήματοσ ὡσ οἱ τρισβάρβαροι Λαοὶ καὶ οἱ δημοκοποῦντεσ μετ' αὐτῶν νὰ στρέφωσι ἀνομιλητὶ τὰ νῶτα ὁ εἰσ τοῦ ἄλλου, ἀνιλεῶσ σφαγιᾶζωσι εἰσ τὸν βωμὸν τῆσ λαομισῆτου ἀπανθρώπου Τυραννίασ, τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Ἀνεξαρτησίαν, τὴν Αὐθυπαρξίαν, τὴν Αὐτονομίαν καὶ Ἐθνικότητα τῶν Λαῶν, καὶ ἰδίωσ τῶν ἀναξιοπαθούντων Ἑλληνικῶν, οὐδὲν ἄλλο ζητούντων καὶ καταγινομένων ν' ἀπολαύσωσι ἢ τὴν ἀναγνωρισθεῖσαν καὶ ἐπιδικασθεῖσαν μετὰ τοσοῦτων αἰῶνων σκληρᾶσ τυραννίασ καὶ βαρβάρου δουλείασ Ἀπελευθέρωσιν καὶ Αὐτονομίαν τῶν, ἐνούμενοι ἐν ἀδασπᾶστω ἐνότητι μετὰ

τῶν ἀπελευθεροθέντων καὶ ἀποτελούντων ἐν ἐλευθερον Κράτοσ ἀδελφῶν αὐτῶν Ἑλλήνων τοῦ Βασιλείου, ὡσ ἄλλοτε χρώμενοι τοῦ αὐτοῦ δικαιώματοσ καὶ μὴ εὐρισχόμενοι ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀξιοθρινήτῳ ἐξαιρετικῇ Αὐτῶν θέσει Ἰταλὶ μετὰ τῶν Πεδεμοντιῶν καὶ οἱ Γερμανοὶ μετὰ τῶν Πρώσων.

Ὅπωσ μετὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἔνωσιν καὶ Ἀποκατόστασιν γείνωσι κατὰ μιμησιν τῶν εὐχλεῶν ἀθανάτων διδασκάλων τοῦ ἀνθρωπίνου γένουσ Προγόνων τῶν χορήμοι καὶ ἐπωφελεῖσ ἑαυτεῖσ καὶ τοῖσ συμφέρουσι τῆσ Παγκοσμίου Πρόδοσ καὶ τοῦ Πελτισμοῦ, ἀτινα βεβαίωσ καὶ ἀνομφιβόλωσ οὐδεποτε θέλουσι ἐπιτευχθῆ ὑπὸ τὸ τεκτενόμενον νέον, καὶ εἰαιωνιζέμενον παλαιόν δυσφύρητον πλέον ἄχθοσ καὶ ἀλγοσ μισητῶν ἀλύσεων ξενικῆσ ἀλλοφυλοσ Κατακτήσεωσ καὶ Δουλείασ αὐτῶν, ὡσ οἱ ἐκμασκαρόσαντεσ καὶ ἀμαυρόσαντεσ διὰ τῆσ δουλικῆσ ἰδιοφελεῦσ διαγωγῆσ τῶν τὴν γαλλικὴν Δημοκρατίαν καλῶσ παρ' ἑμῶν χαρακτηρισθέντεσ Πολιτικῆ, ἐκεῖνοι ἐφαντάσθησαν, ὅπωσ ἀπολαύσωσι εἰσ ἀντόλλαγμα τῆσ ἀκατανεράστω διαγωγῆσ τῶν, ἀντὶ Στεφάνων ἀμαράντιου θανάτω δέξτεσ, κλέουσ καὶ τιμῆσ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐλευθέρων Ἀρχῶν τῶν ποταπὰ σατραπικὰ τηλεγραφικὰ Εὐχαριστήρια καὶ Παρόσημα παρὰ τοῦ ὑπηρετήσαντοσ δουλικῶσ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ὀρχιτυράννου, Σατράπου Σουλτάνου, χωρὶσ νὰ ἐννοήσωσιν οἱ ἄθλιοι ἐκεῖνοι ὅτι διὰ τῆσ διαγωγῆσ τῶν ταύτησ ἀπέδειξαν ἀπερικοπέτωσ πασιφανῶσ διὰ ψηλαφητῶν ἔργων ὅτι ἡ Δημοκρατία τῶν ἐν διαφέρει τῶν ἀπολυτοφρόνων Μοναρχιῶν, οὔτε κατὰ τὸ φρόνημα οὔτε κατὰ τὰ ἔργα, ἀλλ' ὅτι ἀπλῶσ καὶ μόνον διατηρεῖται προσωρινῶσ πρὸσ ἐξαπάτην καὶ γλευασμόν τοῦ παντευπίστω Λαοῦ κατὰ τύπιν, τουτέστι κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὀνόματοσ τοῦ Πολιτεύματοσ καὶ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀνατάτου Ἀρχοντοσ ὃν ἡ Δημοκρατία ἀντικαθιστᾶ εὐκολώτατα διὰ οἰσνδήποτε Σαντιλερίου Πρεξέρου ὅστισ καὶ αὐθωρεὶ μεταβαίνει νὰ κατσίχνη ὡσ

νός 'Αναξ οὐχί πλέον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν Οἰκίαν του ἀλλὰ εἰς τὰ Βασιλικαυτοκρατορικὰ χρυσοστόλιστα πολυτελέστατα 'Ανάκτορα φρουρούμενος, ὑπηρετούμενος καὶ τιμώμενος εἰς τὸ πείσμα τοῦ ἐμπαιγθέντος λαοῦ ὡς νέος Ἀυτοκράτωρ ἵνα ἐν ἀνεσεί του καὶ τῆ συνδρομῇ τῶν περιουσιολύοντων αὐτῷ ὁμοιοφρόνων λαοεμπεικτῶν, ὁπρσώπων, αὐλοκαλάκων του Πολιτικῶν συνέγισθαι τὰ ὡς ἐκ τῆς ἐπιθετικῆς Μεταπολιτεύσεως διακοπέντα Σχέδια καὶ Ἔργα τῆς Γαλλ. Ἀυτοκρατορίας, πρῶτιστον τῶν ὁποίων ἦτον ἡ ἐπιτευχθεῖσα προδοτικὴ ἐγκατάλειψις καὶ σφαγίσις τῶν ἀθῶων ἑλληνικῶν Λαῶν διὰ τῆς ἀπρστασίας μετὰ τοσούτων δοθεισῶν εἰσηγήσεων καὶ ὑπόσχεσεων τῷ Στρατηγῷ Καλέργῃ τῆς αἰματοκλήρομένης ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς πολυτίμῳ αἵματι Ἑλληνικοστῆς Κρήτης εἰς τὴν βάρβαρον ἀγαλίνωτον διάθεσιν καὶ ὀρμῇ τῶν πορρωτῶν τυράνων της, καὶ ἡ ἐξόντωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ ἀμφελαβὸν νὰ συνεχίσωσι διὰ τῶν ἔργων των εἰ γνωστέι ἐιάδοχοι αὐτοῖς φαυλοδημοκρατικοὶ γάλλοι Πολιτικοὶ διὰ τοῦ Σαινιελίου τεχνόστατος ὁπως ἐποληθεύσωσι τὸ ἰταλικὸν δημοτικὸν λόγιον τυραννικῆς ἐπεχῆς Παοπιβιάτο il Μανικιάνο ἢ ἡμελλῶ μα λα μουσικα ὁ αεμπρι μουσικα. καὶ φέρωσι τοὺς ἐμπευθέντας ἑλληνικοὺς λαοὺς ἢ εἰς ἀπόγνωσιν ἢ εἰς αἰωνίαν δουλείαν πρὸς πραγματοποιήσιν ἐν τῷ μέλλοντι τῶν τεκτενομένων ἑλληνοεθνικοτιτεκτόνων κοινωνῶν Σχεδίων των !!!

Διὸ καὶ ἀναγκάζεμεθα νὰ εἴπωμεν πρὸς τιμὴν τῆς ἀφιλοκερδεῦς ἀμερολήπτου Ἀληθείας ὅτι ἡ διαγωγή αὐτῆ, εἶναι ἀσύγνωστος φανερά καὶ καθαρὰ ἀπάτη τῶν εὐπίστων Λαῶν, παραβίασις τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν Ἀρχῶν τῶν Ἐθνικότητων, διαιώνισις ἀντιφιλονθρωπικῆ καὶ ἀντιπροοδευτικῆ τῆς Δουλείας καὶ τῶν ἄλυσεων τῶν Λαῶν καὶ καταστροφή τοῦ μεγάλου Οἰκοδομήματος τῆς ἀνὰ ἡμέραν πρβαινίσσης γιγαντιαίας βήμασι Προόδου καὶ Πολιτισμοῦ τῶν Ἐθνῶν, καὶ ὅτι τοῦθ' ἔνεκα εἰ πεπολιτισμένοι συνασπισμένοι ἐλευθερόφρονες Λαοὶ τῆς ὑψηλίου Πολιτείας, ἐὰν πράγματι φείδοντο (ὡς δὲν ἔχομεν λόγους διὰ ν' ἀμφιβάλλωμεν) τῆς Ἀξιοπρεπείας των καὶ τοῦ Θριαμβου τῆς Ἐλευθερίας διὰ τῆς Ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων Λαῶν καὶ τῆς Ἀθυπαρξίας κατ' Ἐθνος καὶ Φυλῆ Ἀυτῶν διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀναγνωρισθέντων ἱερῶν ἐθνικῶν καὶ φυσικῶν αὐτῶν Δικαιωμάτων, καὶ τῆς οὕτως ἐννοουμένης ἀληθοῦς ὕλικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῶν εὐημερίας καὶ προόδου, ὁπως ἐπέλθῃ ἡ παρ' ὄλων ἐναγωνιαίως περιμενομένη μεταξὺ ἰσοβάθμων, ἐλευθέρων Λαῶν ἀναπόφευκτος ἀδελφικῆ καὶ φιλικῆς συμμαχία τῶν

Ἐθνῶν ἡτις ἄλλως διὰ τῆς ἀλληλοκατακτήσεως δὲν κατορθοῦται καθήκον ἐκ τῶν οὐκ ἀνευ ἔχουσι νὰ ἐννοήσωσι τὰ τεκτενόμενα καὶ νὰ ἐξέλθωσι τῆς παθητικῆς, ἐπιτήμιον, ἀνίερου καταστάσεως καὶ ἀπραξίας, καὶ ὡς ὄντα ἔμφυχα καὶ ἐὶ εὐθερα τὰ τῶν μὴ ἑλλειπόντων Ἀυτοῖς ἀνυπολογιστων ἰσχυρῶν καὶ ἀποτελεσματικῶν μέσων καὶ τρόπων ἐνεργήσωσι ἐραστήριως εἰς τῶν πολυειδῶν φῶτων των, ὅπως τέλος πειθαναγκάσωσι ἠθικῶς τοὺς κούφονεῖα καὶ ἀδρανεῖα Ἀυτῶν κυβερνῶντας τὰ διάφορα Κράτη χρησμολόγους Ταρκυνίους ὑπακριτῆς Πολιτικοὺς νὰ συνέλθωσιν εἰς ἐαυτοὺς καὶ νὰ ἐννοήσωσι ὅτι μεθ' ὅλου τοῦ γελίου ἐπιβλαβῆς καὶ ὁπραματοποιήτου μυστικισμοῦ των ἐξεμασκαρώθησαν ἰδιεῖς ἐργεῖς, καὶ ὅτι ὄλλαι εἶναι καὶ ὀφείλουσι νὰ ἦναι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἐθνικότητος καὶ τῆς Ἀνέξυρτησίας τῶν Λαῶν, καὶ ἄλλο εἶναι καὶ ὀφείλει νὰ ἦναι τὸ ἀκατάβλητον, τὸ ἀυθαίρετον, ἀλόγον ἐγωιστικὸν ἔτζι θέλω τῆς φωτισθέντου ἐθνικοτιτεκτόνου λαοιστήτου Τυραννίας, καὶ τῆς ἀνευ λόγου κατακτῆσεως τῶν Λαῶν ἐκλυμβάνων αὐτοὺς ὡς τόσους ἀλόγους Λοῖρους εὐχριστουμένους νὰ τρέφονται ὄλοι ὁμοῦ ἀνευ διακρίσεως καταγωγῆς ἐν τῷ αὐτῷ βορβόρῳ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ κυριουργίαν οἰουδῆποτε Λαιροβοσκῶ, ὁπως αὐτοὶ ἐν ἀνεσεί των ἐν ὑπερμεσοῦντι δεκάτῳ ἐννάτῳ αἰῶνι δι' ἀθυγνώστου ἀναχρονισμοῦ ἐπαναφέρωσι ἐν ἰσχύει ζωῆ καὶ θριόμβῳ τὰς ὡς ὀφείλου ἀνεπιστρεπτῆ ἀπελθούσας ἀδικίας αἰματοβαφεῖς ζσεερας καὶ δυσμνημονεύτους ἡμέρας τῶν ἐπανθρώπων Δυστηνῶρων τυράνων Περθητῶν καὶ μηδενιστῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἐθνικότητος τῶν Λαῶν Ἀννίβα, Κλαυδίου, Βελισαρίου, Τιβερίου, Τίτου, Δομιτιανου, Ἀττιλα, Μωσμέθ τοῦ Α'. Κορλομάνου καὶ Ναπολέοντος τοῦ Α'. διαιρεῦντες καὶ ὑποδιαιρεῦντες κατὰ τὰς ἀκράτους πλεονεκτικὰς ἐρέξεις τῶν ἀτίμων ἰδιοτελῶν παναδικῶν συμφερόντων των τοὺς αὐθυπάρχτους Λαοὺς καὶ τὰς πατέρας ἐθνικὰς αὐτῶν γέας ὡς τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυτελῆ Πλακούντια τὰ παρ' αὐτῶν καταβρεχθεύμενα ἀνὰ ἐκάστην ἡμέραν εἰς τὰς πολυτελεστάτας Λουκουλικὰς Τραπεζὰς τῶν Συμποσιῶν των, καὶ ὅτι ἔνεκα τουτου κοινῆ ἰσχεμένη συνέργεια δημοκρατικῶν καὶ ἀπολυτοφρόνων Πολιτικῶν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀθυπαρξίας τῶν Λαῶν, διὰ τοῦ ἀποτρειαίου θριόμβου τῆς τυφλῆς καὶ ὀλόγου Τυραννίας καὶ Ὑποδουλῶσεως τῶν Λαῶν εἰς ξένον ζηγόν, εἶναι ὄχι μόνον ἀξιοκατάκριτον καὶ ἀσύγνωστον πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ φανερὰ ἐξώμοσις τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας διὰ ἐπινοκίας καὶ προδοσίας, ἀποτελεῦσαι ἐν τῷ

ἠθικῷ Κόσμῳ βαρυτιμώρητον ἄτιμον Ἐγκλημα καὶ Κακούργημα.
Διὸ καὶ φρονούμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Λαῶν, τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Προόδου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ ὅτι μέχρι οὗ δὲν ἐκλείψῃ τὸ ἀτιμάζον καὶ ὑποβιάζον τὴν ἀθρωπότητα αὐτὸ Κακούργημα, ὡς εὐτυχῶς ἐξέλειψεν ἢ ποτὲ ἀτιμάσασα αὐτὴν Ἀθρωποεμπορία, Πειρατία καὶ Δουλεία πρὸς αἰωνίαν τιμὴν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀδολιότητος Προόδου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, μετ' ἀπεριγράπτου λύπης καὶ αἰσχους ὀφειλωμεν εἰλικρινῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀληθῆς Ἐλευθερία, Ἀνεξαρτησία, Ἀυτονομία τῶν λαῶν καὶ Δικαιοσύνη δὲν βασιλεύει ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ, ἀλλ' ἀπεναντίας, (ἰκτὸς μικρῆς ἐννοεῖτε ἐξαιρέσεως) χυριαρχεῖ ἡ Ἀδικία, ἡ Ἀπάτη, ἡ Ἰδιοτελεια, ἡ Ἀνιθηχότης ἡ Ἀτιμος καὶ Ἀγαρακτίριστος δυσπροσπία καὶ τὰ Ἀργύρια τοῦ Ἰσκαριότου τὰ ὅποια ὄλα ὁμοῦ φέρουσι ἀνωφελῶς καὶ ἀπελπιστικῶς ἐναντίον τοῦ προωρισμοῦ του τόν Κόσμον ἀνω Κάτω δυσμορφεῦντα καὶ ἀκρατηριάζοντα ἀνηλεῶς τὸ μέγα παγκόσμιον Οἰκοδόμημα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν φῶτων ὑπὲρ οὗ οὐκ ὀλίγοι ἐνδιαφέρονται καὶ μετὰ ζήλου ἐπιτυχῶς βελτιώσεως ἀενάως συνεργάζονται, ὅπως πράγματι παύσῃ σὺν τοῖς ἀλλοῖς καὶ ἡ διατηρουμένη Ἐξανδραπόδοσις τῶν λαῶν ἡτις εἶναι ἡ ἀρχικὴ αἰτία ὄλης τῆς ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ ἀνωμαλίας καὶ αἰσχροῦ φωτισθέντου ὀπισθοδρομήσεως αὐτοῦ.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΑΙΝΤ ΙΔΑΙΡ

Κατὰ τὴν ἀξιόλογον ταύτην Ἀθηναϊκὴν Ἐφημερίδα ἡ καταλληλοτέρα θέσις διὰ τόν Καθηγητὴν τῆς Σορβόνης Σαίντ Ἰδαίρ ἦβλεν εἶσθαι ἐν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ οὐχί τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὃ διὰ τῶν ἀνηκούστων εἰς τὰ χρονικά Αὐτῆς Ἔργων του τὴν ὑποβίασεν εἰς τιοῦτον ἐξευτελεστικὸν σημεῖον, εἰς ὃ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε Γαλλικὴ Κυβέρνησις κατέπεσε, ἀποδοκιμάζουσα ἐπισήμως τὰς Πράξεις της λέγουσα ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Βερολίνου δὲν εἶχεν, οὔτε ἔχει, ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα, ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ ὅτι ἡ Εὐρώπη δι' αὐτῆς ἐσκόπει νὰ περιπαίξῃ τὴν κοινὴν γνῶμην παραίδουσα τοὺς Ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐν Βερολίνῳ εἰς γαστρονομικὰς ἡδονὰς καὶ τιβολικὴν ζυθοποισίαν.

Βρωτολόγος ἀνιάτος ἀσθένεια τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς σκληρῶς καὶ προῶως ἀπέκασε τὸ νῆμα τῆς πολυτίμου ζωῆς της παρ' ὄλης τῆς Κερκυραϊκῆς κοινωνίας, ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, δικαίως καὶ ἐπαξίως ἐν ζωῆ σεβομένης καὶ ἐν θανάτῳ κλαυθείσης διὰ τὰ ἀπαρμίλλα αὐτῆς ἠθικὰ καὶ θρησκευτικὰ προτερήματα ἀξιωματικῆς συζύγου, καὶ φιλοστόργου μητρὸς, εὐγενεῦς Κυρίας Μαρίας Πιέρη, Κεμισσης Μαρμαρᾶ, ἀφίσασα ὡς εἰκὼς ἀφατον λύπην, καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν τῆ ἀξιοτίμῳ οἰκογενείᾳ αὐτῆς, καὶ τῷ βαρυπενθούντι κοπτομένῳ μονογενεῖ αὐτῆς υἱῷ ἀξιαδόστῳ ἡμῶν συμπολίτῃ καὶ δημοτικῷ Συμβούλῳ Κυρίῳ Κόμητι Ἰωάννῃ Μαρμαρᾶ, καὶ τοῖς ἀξιοσεβάστοις πολυαριθμοῖς συγγενεῖσι καὶ φίλοις, τοῖς συμμετασχούσι τῆς βαρείας καὶ ἀνυποφόρου θλίψεως αὐτοῦ.
Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

I. P.

Ἀπευκταῖον καὶ σπαραξικάρδιον ἀγγελμα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἀρτι λήξαντος μηνὸς ἐξέπληξε τὰς αἰὼς ἀπάντων τῶν Κερκυραίων καὶ κατεβύθισεν ἐν τῇ ἀπελπιστικωτέρῃ καὶ δυσπαρηγορητικωτέρῃ λύπῃ, καὶ πένθει τὴν ἀξιοτίμον οἰκογενεῖαν τοῦ διακεκριμένου ἡμῶν συμπολίτου Κυρίου Ἰωάννου Χαλικιόπουλου Πιέρρη Δικηγόρου καὶ τὴν πολυάριθμον αὐτῆς συγγένειαν καὶ τοὺς συμμετασχόντας τῆς λύπης αὐτῆς φίλους της.

Τὸ περιπόθητον ἀντικείμενον τῶν ἀόκνων φιλοστόργων μεριμνῶν, μόχθων καὶ φροντίδων των, ἡ ἐλπίς αὐτῶν, καὶ τῆς φίλης πατρίδος του, ὁ εὐφρέστατος, ὁ ἠθικώτατος, ὁ φιλομαθέστατος, ὁ καλοκαγαθωτατος, ὁ παρ' ὄλων ἀγαπώμενος διὰ τὰ φυσικά καὶ ἠθικὰ αὐτοῦ προτερήματα, ὁ παρ' ὀλίγον στεφόμενος διὰ τοῦ διδασκωρικῶ Διπλώματος τῆς νεμικῆς ἐν Ἰταλία Σχολῆς, ὁ προσφιλέστατος αὐτῶν υἱὸς, ὁ πλήρης ἡμερῶν καὶ ῥώμης, ὁ καλὸς καὶ προσφιλῆς Ἀντώνιος, εἰς τὸ ἀνθος τῆς ἡλικίας του ἐγένετο ὄθμα βραχυχρονίου ἀνιάτου βρωτολό-

γου οργανικού νοσήματος ανθισταμένου εις όλα τα βοηθήματα της εγχαίρως συνδραμούσης προς εξαφάνησιν αυτού Ιατρικής επιστήμης, και των άπρότυπων προσπαθειών των πλέον διακεκριμένων Ιατρών, έπαυσε πλέον του ζην, μακράν των πεφιλημένων γονέων του εν τή φίλη Ιταλία όπου είγεν μεταβή προς εκμάθησιν της Νομικής επιστήμης, μεταναστεύσασα ή αγαθοτάτη αυτού ψυχή εκ του προσκαιρού και φθαρτού τούτου Κόσμου εις την αιώνιαν άναπαυσιν των δικαίων, εξ ου και δεσεται νυχθημερόν τω πολυευσπλάγγνω Πλάστη να ρίπτη άφθονα νόματα Ισλαμικού βαλσώμου αναπνεύκτου παραγορίας τοις επί της γής ταύτης εγκαταληφθείσι γονεύσι, αδελφοίς, συγγενέσι και φίλοις αυτών, συμμεριζομένους τήν υπέρπικραν λύπην των.

Γαίην έχοις ελαφράν αγαθέ Άντώνε
I. P.

Η ΚΑΛΗ ΑΡΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ουδέποτε προβλέποντες τας έποράτους συνεπείας έπαυσάμεθα, ούτε προυνόμεθα παραστήναι αυτάς και αύθις ώς σήμερον τω νημεροστάτω φιλοσπλάγγνω έλληνική κοινώ, όπως ή δυνατήν επέλθη πριν της λήξεως της ενεστώσης Βουλευτικής Συνόδου ή άναπόφευκτος μεταρρυθμικός του περι γενικής Στρατολογικής άσπίργου Νόμου, και του συνεπέως αυτού εκδοθέντος περι Έπιστρατεύσεως κεραυνοβόλου Β. Διατάγματος. Τα όποια ώς εικόως επέφεραν τήν καταστροφήν της έλληνικής κοινωνίας, και ιδίως τήν των άτυχεστάτων Γονέων των έχόντων προς περιήλθιν και ύποστήριξιν των γηραιών των, και των οικουγενών των, ώς θεϊον δώρον υϊούς μοιγενεΐς, ή πρωτοτόκους ισουδυναμούντας, ώς εκ τής μικράς ηλικίας, άσθενείας και του φύλου των λαικών τέκνων των με μονογενεΐς υϊούς, ούτενας εκών άκων ήναγκάσθησαν αστραπηδόν να τούς απομακρύνωσιν απ' αυτούς και να τούς πέμψωσι μόνους των εις μεμακρυσμένας άλλοθενεις χώρας καταστεφόμενοι ανά ημέραν οικονομικώς όπως τά σώτωση ει δυνατόν δ.ά της έξορίας των εκ του άναποφεύκτου δι' αυτούς ώς εκ των άναπερβλήτων πατριωτικών εν Έλλάδι κηρυχθέντων βεβιαίων προσώρου θανάτου, δν και μαρτυρικώς υπέστησαν οι μη προσφυγόντες εις τοιούτον έκτακτον μέτρον και καταταχθέντες εν τω Στρατῳ όμοιοι αυτών. Τρέφοντες πάντοτε εν αυτοίς ζωηράν τήν έλπίδα, ότι ή άνέκφραστος αυτη στέρησις των, και μεταξύ ζώντων πικρός άποχωρισμός των δέν θά ήταν μακροχρόνιοι, διότι ή συνελθούσα Βουλή ήτις δέν εκλέγη βεβιαίως παρά μιης μόνης τετυφλομένης εκ του φθάνου και της αίτηρας ιδιοτελούς δημοκρατίας φευδοπατριωτών τάξεως ανθρώπων ίνα τά προστάγματα αυτης και μόνης εκτελη άνεξετάστως, αλλά εκλεχθείσα εκ του συνόλου των πολιτών, δ και τούς ά-

δικουμένους τούτους μετά των πολυαίθμων συγγενών και φίλων των περιλαμβάνει, έτρεφον άκροδαντον τήν πεποιθήσιν ότι δέν ήθελον κατ' ουδένα τρόπον παραγνωρισθώσι τά δικαία αυτών παράνομα, αν όχι άλλω λόγω τουλάχιστον επεικίας και φιλονθρωπίας, και τούτῳ Έεκα χάριν αυτης επέλθη ή έναγωνισίως περιμενομένη θεραπεία του κακού. και τούτο μη πράξασα παρ' έλπίδα έως σήμερον ή Βουλή απέδειξε πασιφανώς και πανδήμως ότι αφ' ης ημερας εκλέγη παρά της όλομελείας των πολιτών και κατέλαθεν τά Έδωλικά της έξουσίας ούδαμώς πλέον φροντίζει περι των όλων ζωτικων δικαιωμάτων και των αξιοδακρύτων παραπόνων των όλων Έκλογών της, ους διά της διαγωγής της θεωρεί και εκλαμβάνει ώς άφρονους ίχθύας, και ποταπα κυνάρια ύποκείμενα εις ολονθήποτε αυτης Νόσον δια του εξ αυτού επιτασσόμενου αυτούς Τζούτ και Κούτζ!!! διότι ότι έθέσπισα καλώς έθέσπισα

Άλλά ούτως σκεπτεμένη και πράτουσα μεθ' όλου του σέβασμού τή λέγομεν ότι οι έλευθεροι πολίται του Βασιλείου τούτου και Έκλογές αυτης δέν είναι ουτε άφρονες ίχθύες, ουτε άλογα ζώα και χυμερπή κυνάρια ίνα μόν άντιτιθώσι κατά του καταστρεφέντος αυτούς εκείνου Νόμου της δικαιοσύνης και έννόμου πασιτηθείσεως, καθώς δε έλλογον παράνομα, όπως έννήση ότι ο Νόμος εκείνος κατέστρεψεν αυτούς; και έγένετο ήδη το άντικείμενον γελοίο πρωτοτυπία, δι' ου και θέλουσι άνταμφιβή δούντως και προπόντως εν νέα βουλευτική εκλογή παρά των δι' αυτού καταβλαφθέντων Έκλογών της. και πως όχι αφ' ου ή πρ' όλων γνωρίζομένη προσωπική πείρα, άνεξερήτως της ένδεχομένης άριστοκρατικής και κοινωνικής ένός εκάστου θέσεως όμολογεί ότι όχι όλου είμεθα ίκανοί να εκτελώμεν οίανδήποτε έργασίαν, και ότι εάν βισωθώμεν γκαρδικώς και άπανθρώπως να εκτελώμεν το ότι δέν δυνάμεθα να εκτελώμεν όχι μόνον ζημιούμεθα, αλλά επισκεπτόμεθα μίαν ώραν πρότερον τήν περιμενομένην ήμας αιώνιότητα δια βεβιαίου προσώρου θανάτου και επειδή εις τήν εποχήν έλευθερίας, φιλονθρωπίας και προόδου εν ή ευτυχώς ζώμεν ουδεις έλευθερος άνθρωπος ύποχρεούται άγκαρδικώς να άναπληρώση τήν άνικανότητα του άλλου εύρέθη ώς συμβιβαστικόν μέτρον ή έλευθερα άγροπολιτεια των ιδίων έργων προς απολαβήν εντίμων χρημάτων εκ μέρους των παρελόντων αυτην εις όλας και καθ' όλας τας τάξεις και τά έργα της Κοινωνίας άδικρίτως όπου ή ιδιωτική μόνη ισχύς άδυνατεί. Διό και βλέπομεν τον άνικανον να υπερασπίση τά δικαιώματα αυτου ένώπιον Δικαστηρίων να πληρώνη Δικηγόρον να τόν υπερασπίση.— Τον άνικανον να θεραπυή μόνος του να πληρώνη Ιατρών δια να τόν θεραπύση.— Τον άνικανον Έμπορον να διατηρή άλληλογραφίας να πληρώνη ίκανόν Γραμματικόν όπως άντ' αυτου τας διατηρή.— Τά άνικανα μέλη μιης Έμπορικης Άτμοπλοικής Έταιρίας να ύπηρετώσι μόνα των ως Πλοίαρχοι, Υποπλοίαρχοι, Πηδαλιούχοι, Ναύται και Υπηρέται, αυτά να πληρώνωσι άλλους όπως τούς άντικαθιστώσι εκτελούντες τά έργα αυτών.— Τους άνα ημέραν επιβιβαζόμενους εκ των διαφόρων Άτμοπλοίων, Λεμβών, Άμωζών και Άτμαμαζών Έπιβά-

τας άδυνατούντας να φορτώσωσι και εκφορτώσωσι τας άποσκευάς των να πληρώνωσι άχρηστούς ίνα πράξωσι τούτο άντ' αυτών.— Τους έχοντας άναγκην να μεταφέρωσιν εκ μιης εις άλλην οικίαν τά επιπέδα των και αδυνατούντας να τή πράξωσι να πληρώνωσι τούς ίκανούς Κουβαλιστάς όπως άντ' αυτών τα μεταφέρωσι.— Τους άνικανους να άντιγράφωσι μόνον των δικαστικής Άποφάσεις και άλλα έγγραφα, να πληρώνωσι τούς ίκανούς προς τούτο Άντιγράφεις ίνα άντ' αυτών άντιγράφωσι.— Ο άνικανος να τζαπίξη και κλαδέη ιδίοις χερσί τήν Σαφιδωμελόν του να πληρώνη τόν προς τούτο καταλλήλον γεωργόν όπως άντ' αυτου ποιήση τας έργασίας ταύτας. Τόν μη δυνάμενον άνέξη επί της κορυφής ένός ύψηλίου πύργου προς επισκευήν αυτου να πληρώνη τόν άντ' αυτου τέκνον δια να τιν ποιήση.— Τον Έργολάβου των Μεταλλουργείων να πληρώνωσι Έργάτας και Έπιστάτας όπως άντ' αυτών εισέλθωσι εις τά σπλάγγνα της γής και έξορίσωσι τούς θεσαστούς αυτης.— Οι καταστραματάργαι των διαφόρων Μηχανικών Κατασκευαστων, Ημερομισθίων, Χυτηρίων, σφαιροβολών Όπλων άδυνατούντων να έργασθώσι να προσλαβάνωσι έμμέλητους Έργάτας οι όποιοι να έργάζωνται άντ' αυτών

Και ούτως καθ' εξής χωρίς ποτέ να εύρεθή άνθρωπος ούως έχων τας φρενας και μη ών καταπτιστος δημοκόπος και λαοεμπαικτοεγέρτης θέλων να ζήση εν τω ούτως οίονίως συντεταγμένω και άμεταβλήτῳ ως προς τήν άσχήν ταύτην άνιμάτῳ Κόσμῳ να είπεν ή να ισχυρισθή ότι επειδή εκ της τέχνης του ναύτου δυνάμαι να πνιγώ, εκ της του τέκνου να καταπέσω και φονευθώ, εκ της του Άχρηστού να συντριφθώ εκ καταπτώσεως, εκ της του Ιατρού να άποθάνω εκ κοιλιακού τινος μιάμματος, εκ της του Δικηγόρου, Άντιγραφείως και Γραμματικού δια της ραβιστικής ζωής και της άδικιάου έργασίας να βλαφθώ ή έρασις και ή υγεία μου και να άποθάνω ή τυφλός ή φθισικός, δια της του ύπνομέως να χαλώ υπό τήν γην, δέν παραδέχομαι να ύπηρετήσω ουδένα εις τας τεχνάς και επιστήμας ταύτας ουτε εις άλλας παρομοίως και άεργασθή ο κωθεις μόνος του. Διότι ή τοιαύτη διαγωγή έκτός του ότι θά ήτον εναντία εις τούς όρετοβήθιτους Νόμους της φύσεως, της άμετατρέπτου φύσεως των πραγμάτων και εις τήν επ' αυτών στηριζομένην Κοινωνίαν και έπομένως άδύνατον ποτέ να επέλθη και πραγματοποιηθή το τοιούτον έως ου ύφίσταται τάξις και Κόσμος, αλλά πραγματοποιούμενου θά ήτον και βλαβερώτατον εις τά ζωτικά συμφέροντα των εργαζομένων και προσποριζομένων χάριν της άνικανότητος των άλλων τά προς αυτου; άναγκαία προς το ζην, μέσα, και ουχι ποτέ των άγροζώντων άνευ καταναγκασμού τήν έλευθεράν έργασίαν των, ούτινες στενωχωρούμενοι εκ της άκαταβλήτου ανάγκης ήθελον μισθώσι έτεροθνεΐς Έργάτας οι όποιοι ήθελον άντ' αυτών δουλεύση και απολαύση τά της έργασίας των εντιμα χρέματα.

Και εν τούτοις ήμεις δια των Βουλευτών ήμών παραγνωρίζοντες ελας αυτάς τας ύγειας; πρακτικάς άλλθείας γινόμεθα χάριν της λαοκολακίας των προς άπολυεΐν ψήφων εκούσιαι τύραννοι και καταστροφείς των κοινωνικοπροαγωγικών εκείνων Αρχών παραδεχόμενοι Νόμον

έξελθόντα ουχι εκ των σπλάγγνων της έλευθερίας ή εκ της έλληνικής εύφυΐας, αλλά εκ της άπολυτοφρόνου κεφαλής του Αρχιστρατήγου της Γερμανικής Αυτοκρατορίας Μόλκας όστις ένώπιόν του δέν βλέπει άλλο ή μηχανάς πολέμου και ουχι ανθρώπους και προαγωγών Πραγμπίστων εις τά μεγάλα στρατιωτικά αξιώματα υπό τήν άπατηλήν ισότητα, και εις το πείσμα της έλευθερίας, της έτεροδ-οργανώσεως του μικρού ήμών Βασιλείου και του θεού λόγου της άκαταβλήτου πραγματικότητας χωρίς να έμβιβάζωμεν φιλοσοφικώς εις τιν ως εκ του Νόμου τούτου κωθιερωθείσαν άπραγματοποιήτων δημοκρατικόν ισότητα και εις τας κατ' αναλογίαν αυτης ένδεχομένας να επέλθωσι τής Κοινωνίας συμφοράς, εύένομεν πειραματωδώς εις το άμεταρρήθμιστον αυτου και τοι οι άδυνατούντες να ύπηρετήσωσι ιδίω σώματι τήν πατρίδα των είναι έτοιμοι δια των χρημάτων των να άποθώσι εύεργετικοί εις τόν δυνάμενον και έπαφείει τή πατρίδι των δια προσφοράς άτρομήτων Έβελοντών, άναπληρωτών Στρατιωτών, ως εν τω πρωτοτύπῳ των Συνταγματικών Κρατών τήν Άγγλίαν γίνεται, όπου ή έλευθερία θέλησις και το πατριωτικόν καθήκον και ουχι ή τυραννική βία προσφέρει, και μηρόφους τούς Άπρατούς της Αυτοκρατορίας εκείνης, ως επί το πολύ και παρ' ήμιν γίνεται εις τά εύτολμα και ζωικά σώματα των Άκροβουλιστών Ειζώνων.

Διό και συνεπείς μεθ' όσα είπομεν περι της υποθέσεως ταύτης εν τῳ έῳ τεύχῃ επαναλαμβάνομεν και έμένομεν λεγοντες ότι ή Βουλή καθήκον έχει να μεταρρυθμίση τόν Νόμον εκείνον παραδεχομένη τας δικαιοσύνας και ελόγους παρατηρήσεις και δεήσεις ήμών, άλλως εάν και ουθις άνάληγτος και άμετάτρεπτος μείνη, ή Κυβέρνησις εν τή στάσει των πραγμάτων καθήκον έχει να σώση τούς όλίγους εκείνους υπεργήρους κατατηκομένους Γονείς και Οικογενείας δια πληρεστάτης Χάριτος των άποδημούντων τέκνων των, άντι αυστηρας άσκόπου και άναρμόστου ποινικής καταδώσεως, και σκληρας τιμωρίας ούδόλως όφελούσης, ουτε υλικώς, ουτε ήθικώς το Βασιλείον, το όποιον έχει άνάγκην ήμών Έβελοντών και ουχι σκιοφύδων πεπληρωμένων, άβουλοθημάτων, τρισεροβίων, άνικανων ως εκ των έξεών των, νεανίσκων μονογενών και ποιωτοκόων Πεδαρίων, ίνα Θεού συνάρσει όταν έλθη ή ώρα καταβάλλη τήν γεροντοτύραννον Τυρικήν ήτις άναμνησκομένη εισέτι τίν άνεπανόρθωτον βδελγηράν νεαράν ήλικίαν της δέν παύει του να μάς βασανίζει άναμμεράν πολυτρόπως.

Κατόπιν έχομεν άδικον.

Η αξιόλογος Έφημερίς 'Εύβοια' αναφέρει ότι το έν Χαλκίδι έδρεσον 17 πεζικόν Τάγμα στρατονίζεται εις κάθυγρα μαγαζεία και ότι οι Στρατιώται άνευ κλιών κοιμώνται χμαί επί του καθύγρου λιθοστρώτου αυτών Έδάφους αίτιον κατ' αυτην παραγωγικόν πνευμονίων πλευρητών και πολλών άλλων δεκατιζόντων αυτους άσθενειών.— Η δε επίσης αξιόλογος Έφημερίς 'Τηλέγραφος' λέγει ότι ο Στρατός υπό τήν έποψιν της

ύγιαι πάσχει τὰ μέγιστα, καὶ ὅτι δυστυχῶς οὐδεμία σχεδὸν προσοχὴ ἀνταξία τῶν περιστάσεων ἐλήφθη ἀκριτοῦδε πρὸς βελτίωσιν. Διὸ καὶ τὰ Νοσοκομεία εἶναι πληρῆ ἀσθενῶν καὶ οὐκ ὀλίγοι ἐκρούσαν, καὶ μετ' ὀλίγον θέλουσι κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ Πλούτωνος. Καθότι ὁ πᾶρχει ἐπαισθητὴ ἔλλειψις ἐπαρκῶς Στρατιωτικοῦ Ὑγειονομικοῦ Σώματος, καὶ καταλλήλων ἐπαρκουσῶν Νοσοκομείων καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νοσηλεύονται εἰς ἀκατάλληλα οἰκήματα ἀνευ στρωμῶν ἀνακαυμένοι ἐπὶ τῶν πατιῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Στρατοῦ ἀπελπιστικὴν περίσταται ἀναλογιζόμενος τις τὰς ἐν στρατοπέδῳ περιμενούσας αὐτῷ νέας κακουχίας! Διὸ καὶ ἡ ἀξιόλογος Ἡφίμερις Νέα Ἑλλάς ἀναφέρει ὅτι ἐκ τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ἐδρεύοντος 22 Ταγματοῦ ἐλειποτάκτῃσιν 250 καὶ ἄλλοι τόσοι οἱ ἀγνώστου Διαμονῆ!!!

Καὶ εἴτα ἔχομεν ἀδικον γνωρίζοντας τὰς συμφορὰς ταύτας κακουχίας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν ἀδύνατον ἀβρᾶν θηλυδρίαν κράσιν τῶν οὐδέποτε κκοκαθούτων ἐκείνων ἀνικάνων πεδαρίων νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ περὶ Γενικῆς Στρατολογίας Νόμος ἐφείλει νὰ μεταρρυθμισθῇ παραδεχόμενος ὡς πρὸς αὐτὰ οὐχὶ λήθῃ ἀριστοκρατίας ἢ κοινωνικῆς διακρινούσης αὐτὰ θέσσει, ἀλλὰ λόγῳ φιλάνθρωπίας, ἐπιεικείας καὶ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης τὴν διὰ χρημάτων ἀπαλλαγὴν αὐτῶν πρωτοῦ δώσουν τὸν ὄρκον τοῦ στρατιώτου καὶ ἀναδεχθῶν τὴν ὑπηρεσίαν. Ἴνα μὴ τὰ εἴδομεν ἀνοφελῶς πρῶτον καταφθερόμενα ἐκ τῶν ἀσθενειῶν καὶ κκοκαυχιῶν εἰς τὰ Νοσοκομεία, καὶ εἴτα θνήσκοντα ἀσκόπως ὡς μέχρι τοῦδε αὐτοῦ δι' αὐτὰ συνέθη ἄ εὐ οὐδενὸς πολιτικοῦ κέρδους ὑπερσκληρώτατον καὶ ἀδικώτατον ἔζον ἀποσυνθετικοκοινωνικῶν τέλους διὰ τῆς ἀνὰ ἡμέραν προβαίνουσας ἀναχωρήσεως καὶ λειποταξίας αὐτῶν, ἵνα μὴν ἀποθάνωσι ἐκ τῶν ἀνυποφόρων κακουχιῶν τοῦ στρατιωτικοῦ μισθῆρου ἐν γένει καὶ ἰδίως ἐν Ἑλλάδι βίου.

ΤΟ ΑΕΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Ἐάν τέλος πάντων ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχὴ εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς δι' αἰερίου φωτὸς φωταψίας τῆς ἐσωτερικῆς εἰσόδου τῆς Αὐλῆς, τῶν Κλιμακίων, τῶν Διαδρόμων καὶ τῶν διαφόρων Αἰθουσῶν τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἡμῶν δικαστικοῦ Καταστήματος, ὅπως διὰ τῆς λίαν ἀξιεπαίνου προνοίας τῆς παύσης ἀπαξ διὰ παντός ἡ ἀισχυνοφόρος ἐπικρατοῦσα κατάχρησις τοῦ νὰ διατηρῶνται τὰ πολυσύχναστα ταῦτα μέρη ἐν καιρῷ νυκτὸς, ὅσας ἐδρεύει τὸ Κακουργειοδικεῖον ἐν πληρεστάτῃ σκοτίᾳ, ἐκτὸς τοῦ μικροῦ χώρου τοῦ περικλειέντος τοῦς συνεδριάζοντας Κυρ. Συνέδρους καὶ Ἐνδρόκους, ὃ καὶ ὁμολογουμένως καὶ πασιγνώστως φωτίζεται ἀμυδρῶς καὶ βραβηρικῶς διὰ ζυγοκερίων τιθεμένων ἐπὶ ἀνομοιομόρφων, ἀναξιοπρεπῶν ποικιλοειδῶν Κηροχυρίων, καίτοι ἡ Κυβέρνησις δαπανᾷ ὄρεκτὰ ποσὰ διὰ τὴν φωταψίαν καὶ τὰ λοιπὰ ἐξόδα τοῦ Κακουργειοδικεῖου μας, βεβαίως καὶ ἀναντιρρήτως ἡ πατριωτικὴ αὐτῆς Πράξις τῆς ἤθελεν τὴν ἀποδείξῃ πράγματι μεριμνῶσαν καὶ φειδομένην τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Ἀλλ' ἔγωγε περὶ τοῦ τοιαύτου δὲν πρό-

κειται διότι οὐδέποτε περὶ αὐτοῦ ἐσκέφθη ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχὴ, ἀλλὰ περὶ μεγαλοπρεπῶς, πρωτοφανῶς καὶ ἀπροσδοκῆτου δι' αἰερίου φωτὸς φωταψίας τῶν δωμάτων ἐν οἷς διακρατοῦνται προφυλακισμένοι παντοῦ εἶδους ὑπόδικοι καὶ δικασθέντες ἀνακώψαντες τὰς Ἀποφάσεις τῶν Κακοῦργων, ἕτινα φωτιζόμενων τῶν διαδρόμων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐλῆς, θὰ ἐφωτίζοντο δι' ἀντανακλίσεως φωτὸς εἰσπρηχόμενου ἀκωλύτως διὰ τῶν παραθυρίων αὐτῶν ἀνευ τῆς ἐλαγίστης ἀνάγκης ἐσωτερικοῦ ἐπικινδυνοδοστάτου πολυεξόδου περιτοῦ φωτὸς. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωμεν καὶ ἐπικρινώμεν καθ' ὅλοκληρίαν τὸ ἀσκέπτως ἐνταλθὲν καὶ πραγματοποιηθὲν μέτρον τῆς φωταψίας ὡς ἐπικινδυνοδοστάτον, ἐπιζημιώτατον καὶ προξενόφρον Πυρκαϊῶν συνεπιφερούσαν διὰ βέβαιον αὐτῶν ἀποτέλεσμα τὴν πυρόπλησιν τοῦ βαρυτίμου ἡμῶν δικαστικοῦ Καταστήματος μετὰ τῶν βριθόντων πολυτίμων δημοσίων καὶ ἰδιοκτητικῶν ἐγγράφων, Γραμματεῶν καὶ Ἀσχειοφυλακείων αὐτοῦ, καὶ τῶν περικυκλονουσῶν αὐτὸ Οἰκίῶν καὶ Κατοστημάτων, ὅπως ἐν τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ταραχῇ καὶ συγχύσει λάθωσι τὸν ὑλικὸν καιρὸν νὰ δραπατεύσωσιν οἱ ὑπὲρ τὰς φυλακὰς αὐτοῦ κρατούμενοι. Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν τὰς εὐθουομένους Ἀρχὰς νὰ λάθωσι ὑπὸ ἐμβριθῆ ὤριμον σκέψιν τὰ παρ' ἡμῶν σήμερον γραφθέντα, ὅπως ἐπέληθ ἡ ταχεῖα περιμενομένη ὑστερεία...

ΤΑ ΔΙΣΧΗ ΚΑΙ ΑΙ ΑΤΙΜΙΑΙ

Κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ ἀνακάλυψιν τοῦ Βουλευτοῦ Κυρίου Σ. Πετιμεζᾶ διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀναγνώσεως τῆς ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1881 τῶν κατοίκων Βεργίτζη Κολαβρύτων πρὸς τὸν Καπιτὰν Θανάση ἀπευθυνομένην ἐπιστολῆς τῶν, ἀπόσπασμα Στρατιωτῶν πρὸς σύλληψιν ἐπιστράτων καὶ διατήρησιν ταξέως Ἑκκλησιῶν, ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἔχον τὸν λοχίαν Εὐθυμίου πρωτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς προμνησθείσης κωμοπόλεως κατέσφαξεν καὶ οἰκειοποιήθη τὰς Αἴγας, τὰ Πρόβατα, τοὺς Χοίρους καὶ τὰς Ὄρνιθας, ἔχυσεν τοὺς Οἴνους, ἐσκόρπισεν τὰ Δημητριακά, ἔδειξεν τοὺς ἄνδρας, προσέβαλεν τὰς γυναῖκας θέσαν ἐντὸς τῶν ἐσοβράκων τῶν Γάτους, ἀτίμασεν διὰ τῆς βίβης τὴν νέαν σύζυγον τοῦ Γεωργίου Γ. Γκολφινοπούλου, καὶ ἔπραξεν ὅσα ἄλλα κατὰ δύναται τις νὰ φαντασθῇ καὶ δημοσιογραφικῆς κάλαμος ἀισχυνομένης ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ. Διὸ σεβόμενοι τὴν προσδληθείσαν ἑλληνικὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν ὑψοῦμεν ἐντονον φωνὴν διαμαρτυρήσεως κατὰ τῶν βασιθεύουσι κῶν, ἀτίμων καὶ ἀνάνδρων τούτων πράξεων τῶν ἀτιμασάντων δωρεὰν τὸ ἑλληνικὸν ἡμῶν ὄνομα καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἀμεσον ἀσθηρωτάτην καὶ παραδειγματικωτάτην ποινὴν τῶν ἀναξίων τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἀνάνδρων νοσητοῦρκων, γόφτων ἐκείνων ποταπῶν ὄντων δι' αὐτὸς ὁ παραδειγματὸς ἄμεσος θάνατος θὰ ἦτο ἡ ἀνταξία τοῦ ἐγκλήματος τῶν ποιῶν.

— Πρὸ τινος χρόνου εἰς τὸ χωρίον Ὀμβριακῆς τῆς Δημοκοῦ ὑπῆρχον δύο Ἱερεῖς, Βελήσας νὰ γείνη καὶ τρίτος. Οἱ δύο προσέφεραν εἰς τὸν Ἀρχιερέα Δημοκοῦ 20 λί-

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ

Ὁ Ἀρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 τοῦ 1880 Ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐδίκασεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ δευτέρου ἐνάσκησις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς Ἀναίρεσεως καὶ τοῖς ὡς ἀπαράδεκτου ἀπορριφθείσης τῆς πρώτης κατὰ τὸ ἀριθρ. 837 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΟΡΚΟΣ

Ὁ Ἀρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 τοῦ 1880 Ἀποφάσεως τοῦ ἀπαρήνατο ὅτι τὸ Δικαστήριον τῆς οὐσίας καὶ ἀνευ ἀντιρρήσεως ἐκ μέσου τῶν διαδίκων δύναται νὰ θεωρήσῃ ὡς περιττὴν τὴν ἀπόδειξιν ἰσχυρισμοῦ μὴ ἔχοντος ἐπιρροὴν εἰς τὴν δίκην, καὶ ἀλισυτελῆ τὸν περὶ τούτου ἐπαγόμενον Ὀρκον κατὰ τὰ ἀριθρ. 172 καὶ 244 τῆς Πολ. Δικονομίας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΤ ΦΥΣΙΛΑΚΗ.

Ἡ ἑτέρα γνώμη, καθ' ἣν τὸ ἀριθρ. 213, ὡς καὶ τὸ 228 πραγματοποιῶνται περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως, στηρίζεται εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀριθρ. 213 μετὰ τὸ ἀριθρ. 212, ὅπερ διαλαμβάνει περὶ ἐξέτασεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω ἐρέθη, τὸ ἀριθρ. 213 περιέχει ἴδιαν καὶ χωριστὴν διατάξιν κανονίζουσαν τίνι τρόπῳ ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα συλλήψεως, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀνεγκάστον διὰ τὰ συνεπάγοντα προφυλακίσει ἀδικήματα (211), καὶ δὲν εἶναι ἐπεξηγηματικὸν τοῦ 212. Οἱ τὴν γνώμην ταύτην προσθεύοντες δὲν θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀκράσιν τοῦ εἰσαγγελέως διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐντάλματος τῆς συλλήψεως, ὡς μὴ ἔχοντες διατάξιν τινὰ τοῦ νόμου, ἐφ' ἧς νὰ στηρίξωσι τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀκράσεως, ἀφ' οὗ θέλουσι καὶ τὸ ἀριθρ. 213 διαλαμβάνει ἐπίσης περὶ τοῦ τῆς προφυλακίσεως, ὡς καὶ τὸ 228. Ἐν τούτοις ἡ διαφορά τῶν δύο τούτων ἀριθρῶν καὶ τῶν σχετικῶν τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ τίτλῳ τεθειμένων (συλλήψεως 209—228· φυλακίσεως 228—234· καὶ ἐκ τῶν λέξεων καὶ ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν καταφαίνεται. Το μὲν ἐντάλμα τῆς συλλήψεως διατάσσει τὴν συλληψιν τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ προσαγωγῆς του (ὅρα τὰ ἀριθρ. 209—228), τὸ δὲ τῆς φυλακίσεως τὴν πρὸς τὸν δεσμοφύλακα παράδοσιν τοῦ κατηγορουμένου (ὅρα τὰ 228—234 καὶ Σκριπουλ. § 1073.)

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκδογὴν ταύτην τὸ ζήτημα δὲ πρέπει νὰ τεθῇ, «ἐάν ὁ ἀνακριτὴς προφυλακίζων ἢ ἀπολύων τὸν κατηγορούμενον ἀκροῶται τοῦ εἰσαγγελέως», ἀλλ' ὡς ἐξῆς, «ἐάν ὁ ἀνακριτὴς ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου νὰ παραβῇ εἰς τὴν λύσιν τοῦ τῆς προφυλακίσεως ζήτηματος, (προφυλακίζων ἢ καὶ ἀπολύων) μετὰ προηγουμένην ἀρξί-

ρας χρυσῆς ἵνα μὴ τὸν χειροτονήσῃ, ἀλλ' ὁ τρίτος δόξα· αὐτῷ 30 λίρας ἰγένετο Ἱερεῖς. Οἱ δύο ἀποτοχόντες καὶ πένοντες κατ' αὐτοῦ ἐκ τῆς ἱερῆς ἐν ἡμέρᾳ λειτουργίας τῷ ἑρρίψαν ἐν ἀγνοίᾳ του ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Δισκοποπταίου δὴλητήριον, ὃ αὐτὸς πῶν ἐδηλητηρίασθη καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγον ὥρων ἀπεβίωσεν οἰκτρῶς καθὰ αὐτὸ το το ἀναφέρει ὁ Ἀστήρ.

— Ἀφ' οὗ ἐν δέοντι χρόνῳ ἐν τῷ 5 φ τεύχει τοῦ παρόντος ἐγράψαμεν τὰ δέοντα καὶ τὸ σχετικὸν Ὑπουργεῖον παραδεχθὲν αὐτὰ δι' Ἐγκυκλίου αὐτοῦ διέταξεν ὅπως τοῖς ἀφαιρούμενοι στρατιωτικῶν δίδοντα ἐνδύματα καὶ μαζοῦσαι, δὲν ἐνορίζαμεν ποτὲ κατὰ τὴν ἀξιοπιστον μαρτυρίαν τῆς Εὐθείας ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ παραγνωρίζουσι τὴν φιλάνθρωπιάν καὶ τὰς διατάγας τοῦ Ὑπουργεῖου του, ἤθελον ὑποπέσει εἰς τὰ αὐτὰ λάθῃ ἀπολύουσαι καὶ αὐτῆς τοῦς ἐξαιρέθοντας ἀνικάνους, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν πτωχοῦ στρατιώτου, γυμνοῦς εἰς τοὺς δρόμους, ὅπερ ἐκ δευτέρου λέγομεν εἶναι αἰσχος καὶ ἐντροπῆ ἀκατανόμαστος!!!

Φιλόσοφοι καὶ Ἠθικολόγοι οὐδέποτε ἐλειψιν νὰ μᾶς παραγγέλλωσι νὰ μὴ κυριεύομεθα ποτὲ ἐκ τοῦ δλεθρίου ἀλόγου καὶ ἰσομανοῦς θυμοῦ, διότι ἅμα ἐξ αὐτοῦ κυριεύομεν, ὡς ἄλλοις ζῶα. δὲν ἤξερουμεν πλέον τί πράττωμεν, καὶ τί λέγομεν, ὡς προσφάτως τὸ ταῖοτον συνέθη τῷ ἐθνικωτάτῳ Βουλευτῇ Ζακύνθῳ Κυρ. Λομβάδῳ ἐν τῇ 67 Συνεδριάσει τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, ἐν ἣ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν Πρακτικῶν αὐτῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ «ἱπλογράφῳ» εἶπεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἡπειροβοσολίας ἠ ἀναγκασθῶσιν νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ τὴν διοίκησιν τὴν ἀγαθὴν!!! εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Νομαρχῶν τοῦ Κυρ. Κομμουνδούρου μετὰ τῶν ἐπείων δὲν ὑπάρχει διάκρισις.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ὁ Ἀρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28 τοῦ 1880 Ἀποφάσεως του παρεδέχθη ὅτι τὰ φαλαγγιτικὰ Γραμματεία, εἰσι δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν εἰς πληρωμὴν τιμῆματος ἑθνικοῦ Κτήματος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ

Ὁ Ἀρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ 1880 Ἀποφάσεως του παρεδέχθη ὅτι ἡ παρουσία τῶν διαδίκων εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς δεστικῆς Ἀποφάσεως δὲν καθιστᾷ περιττὴν τὴν πρὸς αὐτοῦ Κοινοποίησιν πρὸς πάσης ἐκτελέσεως τῆς δεστικῆς Ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς κατὰ τὰ συνδεδεμένα ἀριθρ. 204 καὶ 807 ἐδάφ. 5 τῆς Πολ. Δικονομίας.

κράσιν του Εισαγγελέως. Ἡ ἱποφατικὴ λύσις τοῦ ζητήματος ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐκτεθειμένων καθίσταται καθ' ἡμᾶς ἀναντίρρητος.

Θεμελιώδης Δικονομικὴ ἀρχὴ ἐστὶν ἡ διάκρισις τῶν ἔργων τῆς ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῶν τῆς καταδιώξεως. Τὰ μὲν ἀνετέθησαν τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ, τὰ δὲ τῆς ἀνακρίσεως τῷ ἀνακριτῇ. Ἐθεωρήθη ὡς ἐγγύσις ἀπαθεστέρα ἐνεργεῖα ἢ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ἢ ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀνακριτὴς, ἀνάθεσις τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ τελεσθέντος ἀδικήματος, καὶ τοῦ δράστου αὐτοῦ, ἐνῶς ἢ τὴν πρώτην ὥθειον πρὸς δίωξιν δίδουσα εἰσαγγελικὴ ἀρχή, ὡς μετέγουσα καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐθεωρήθη ὡς μὴ ἴπαθῶς καὶ ἀνευ προκαταλήψεως ἐνεργούσα ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς διώξεως πράξεων, ἐκτὸς τῶν κατεπειγόντων. Ὁ ἀνακριτὴς λαβὼν τὴν πρὸς ἀνάκρισιν παραγγελλίαν καὶ ἐνσχυρῶν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἀνακρίσεως καθ' ἰδίαν ἐγκρίσιν καὶ βούλησιν (187 Ποιν Δ). Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπλῶς μόνον προτάσεις δύναται νὰ υποβάλῃ αἰ καὶ νὰ μὴ ἀποδεχθῆ ὁ ἀνακριτὴς δύναται. Εἰς τὸν ἀνακριτὴν λοιπὸν ἐναπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν πρέπῃ, καὶ πότε, ἐὰν ἄπαξ, ἢ καὶ πλέον, νὰ καλέσῃ τὸν κατηγορούμενον καὶ νὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς ἐξέτασιν, γοῖς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς περὶ τούτου ἐγκρίσεως τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀπλῆν εἰδοποίησιν τῶν ἐνεργουμένων ἀνακριτικῶν πράξεων διαβιβάζει τῷ Εἰσαγγελεῖ, ἵνα παρασταθῆ. Ἄν θέλῃ, κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν αὐτῶν (204 ἄρθρ.), το θ' ὁ περ, ὡς δυσχερὲς, δὲν τηρεῖται ἐν τῇ πράξει ἀπαρρηγίτως, οὐχὶ δε καὶ νὰ ἐγκρίνῃ ταύτας (Σαρκοπ. 950—962 Κωνσταντόπ 671—684). Ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου ὁ νομοθέτης ἀφῆκε μόνον τῷ ἀνακριτῇ (22*) καὶ μόνον διὰ τὴν μεμελητημένην καὶ εὐστοχὸν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπήτησε καὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως. Κατὰ μείζονα λόγον προσήκει τῷ ἀνακριτῇ νὰ κρίνῃ πότε ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος· διότι αὐτὸς αὐτός ἐστὶν ὁ συλλέγων τὴν ὕλην, ἐξ ἧς θέλει σχηματισθῆ ἐκσυλλογισμοῦ ὑπόνοια ἐνοχῆς, ἢ μὴ· τὸ πότε δὲ τοῦτο ἀφίεισιν ἐντελῶς ὁ νόμος τῷ ἀνακριτῇ ἀνευ ἀκρόασεώς τινος τοῦ Εἰσαγγελέως.

Δύναται λοιπὸν ὁ ἀνακριτὴς κατὰ τὴν πρώτην, δευτέραν, ἢ καὶ τρίτην ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐν ὅσῳ δὲ ἱποπεραταθῆ ἡ ἀνάκρισις νὰ ὄρισῃ, ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς λύσεως τοῦ τῆς προφυλακίσεως ζητήματος, ὅτε ἐφείλει ν' ἀκούσῃ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀλλὰ συνάγεται τούτο καὶ ἐκ τῶν ἄρθρων 212 καὶ 213, ἅπερ ἐπικαλοῦνται οἱ ἀντιφρονήσαντες; Ἀναντιρρήτως καὶ τὸ ἄρθρον 212 φέρει «ἐὰν ὁ κατηγορούμενος λαβὼν κλητὴν ἐμφανισθῆ εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἐξετάζεται παραχρῆμα, ἐὰν δὲ ἐξεδόθῃ ἐνταλμα συλλήψεως ἐντός 24 τὸ πολὺ ὡρῶν. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις δύναται μετὰ τὴν ἐξέτασιν ν' ἀπολυθῆ ὁ κατηγορούμενος, ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ ὑπόψια νὰ ἐκδοθῆ ἐνταλμα φυλακίσεως.» Τὸ ἄρθρον κανονίζει τὰ περὶ ἐξέτασεως τοῦ κατηγορουμένου ἐμφανιζομένου συνεπείᾳ κλήσεως, ἢ προσαγομένου δι' ἐντάλματος συλλήψεως, εἴτα τί ἐνδέχεται, τί δύναται μετὰ τὴν ἐξέτασιν νὰ γείνη· ἐνδέχεται νὰ λυθῆ τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως (προφυλακίσις ἢ ἀπόλυσις. Ἐὰν ὑπάρχῃ συνειλεγμένη

ἀρκούσα ὕλη θὰ προβῆ ὁ ἀνακριτὴς εἰς τὴν λύσιν, διότι ἔχει τὰ στοιχεῖα τῆς λύσεως, ἄλλως θ' ἀναβαλλῆ ταύτην. Ὁ νομοθέτης μετεχειρίσθη τὴν λέξιν δύναται, οὐχὶ τὰς λέξεις ἀνάγκη ἢ πρέπει· ν' ἀπολυθῆ ἢ φυλακισθῆ ὁ κατηγορούμενος μετὰ τὴν ἐξέτασιν του, οὕτως ὅτι ὁ ἀνακριτὴς ὑποχρεοῦται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως. Ἀσκόπως δὲ οὐκ ἐχρήσατο τῇ λέξει δύναται ἀλλ' ἐπίτηδες, ἵνα δείξῃ ὅτι ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακριτοῦ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου, εἴτε ὕστερον μετ' ἄλλην ἐξέτασιν ἐκδίδων ἐνταλμα συλλήψεως, ἢ καὶ ἀνευ νέας ἐξετάσεως ἐκδίδων ἐνταλμα φυλακίσεως, ὅτε ἀκούει καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως. (Faustinehelie) § 381 N° 2661 καὶ Κωνσταντέπουλον οὕτως παραφροζοντα τὸ ἄρθρ. 212 ἐν § 589). Εἶναι γνωσταὶ αἱ συζητήσεις τῶν κκ. Καλλιγᾶ καὶ Οἰκονομίδου ἐπὶ τῆς ἐνοχίας τῆς λέξεως δύναται ἐν τῷ ἄρθρῳ 956 Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς καὶ ἡ νομολογία τῶν δικαστηρίων (Οἰκον. ἐγγ. § 274 σμ. 1). Ἐπίσης τὸ ἄρθρον ἀπαιτεῖ διὰ τὴν προφυλακίσιν ὑπόψιν ἐνοχῆς· ἥτις δὲν δύναται νὰ συμπερανθῆ, ἅμα δὲν ὑπάρχει συνειλεγμένη ὕλη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου κεινομένη ὡς τοιαύτη, εἴτε πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ κατηγορουμένου, εἴτε καὶ μετέπειτα. Ἀλλ' οὕτε τὸ ἄρθρον 213 φέρει, ὅτι κατὰ πάσαν ἐξέτασιν λύεται τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως καὶ ἀκροᾶται ὁ Εἰσαγγελεὺς, ἀλλὰ κατὰ τὴν προφυλακίσιν ἢ ἀπόλυσιν, ὁσάκις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἐννοεῖ τις τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ νομοθέτης ἀπήτησε καὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως διὰ τὴν προφυλακίσιν τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ προφυλακίσις, ὡς πολλάκις ἐρρέθη ἐστὶ μέτρον κατοθληπτικὸν, ἐπιβαρύνον τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐπιφέρει αὐτῷ πόνον, στερεῖ τοῦ πολυτιμωτέρου τῶν δικαίων, τῆς ἐλευθερίας, καὶ καθίσταται ἀνέγκλητος, ἅμα ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τῇ συνουδοκίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἐπρέπει νὰ ληφθῆ καὶ ἐγγύσις τις, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἐνεργεῖται μετὰ τῆς δεύσεως περισκέψεως καὶ ἐπιστάσεως μετὰ προηγουμένη μελέτην καὶ σύσκεψιν τοῦ ἀνακριτοῦ μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἀναποφεύκτου αὐτῆς. Πυλλογῶν τοῦ νόμου εὐρίσκωμεν τάσιν τινὰ τοῦ νομοθέτου προστατευτικὴν τοῦ κατηγορουμένου. Ἐχει τὸν κατηγορούμενον ἀθῶον μέχρι τῆς ὀριστικῆς τοῦ ἀκροατηρίου ἀποφάσεως, καὶ ἀκόμη μέχρι τῆς ἀπορρίψεως ἐκτάκτων ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιτάσσει ἀπλῶς τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν μετὰ περισκέψεως χρῆσιν τῶν μέτρων ἐκείνων, ἅτινα βαρύνουσι τὴν κατάστασιν τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ ἀπόλυσις ὅμως τοῦ κατηγορουμένου τούτου δὲν ἐπιφέρει βλάβην τινὰ, οὕτε τραῦμά τι εἰς τὴν Δικαιοσύνην, οὐδὲ καθίσταται τὸ πρᾶγμα ἀνεπαρόρθωτον. Δύναται καὶ κατόπιν εἴτε ὁ ἀνακριτὴς, κατὰ πρότασιν καὶ ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἴτε καὶ ἐν διαφωνίᾳ ταύτων τὸ συμβούλιον ν' ἀποφασισθῆ ἢ προφυλακίσις, καὶ νὰ ἐπανορθωθῆ τὸ κακὸν τῆς ἀπολύσεως.

(ἀκολουθεῖ.)